

อาชีพการเลี้ยงสุกรพันธุ์แท้

“ศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรในอุปการะของรัฐบาล”

โดย

นายประเสริฐ ยุทธวิสุทธิ กส.บ.

เป็นเวลาประมาณ ๒๐ ปี แล้วที่ทาง
ราชการนำสุกรพันธุ์แท้ต่างประเทศ เข้ามา
ทำการเลี้ยง เพื่อใช้สุกรพันธุ์แท้ผสมกับ
แม่พันธุ์พื้นเมือง แนะนำประชาชนให้รู้ถึง
คุณค่าของสุกรคุณภาพดี และในขณะเดียวกัน
ก็จำหน่ายสุกรพันธุ์แท้ไปเพื่อการขยายพันธุ์
บ้างเท่าที่จะกระทำได้ดีตลอดมา โดยจำหน่าย
ออกไปเป็นคู่ ๆ ถ้าต้องการตามจำนวน
สุกรที่จำหน่ายออกไป ตั้งแต่ต้นมาจนปัจจุบัน
นี้แล้วสุกรของประเทศทั้งประเทศควรจะไม่มี
สุกรพันธุ์พื้นเมืองเหลืออยู่เลย หากจะคำนวณ
อย่างต่ำเพียงว่าตลอดระยะเวลา ๒๐ ปีที่แล
้วมา ทางราชการจำหน่ายสุกรออกไปปีละ ๓๐
คู่ ทุก ๆ คู่ที่จำหน่ายไปนั้นประชาชนขยาย
พันธุ์ได้เพียง ๒ คู่ เมื่อคิดอัตราค่าเฉลี่ยเช่น
ทุกคนจะร้องว่าช่างต่ำอะไรเช่นนั้น รับรอง
ได้ว่าต้องทำได้แน่ ๆ แต่ขอให้ลองคิดเล่น ๆ
ดูดังนี้ จะพบว่าปีที่ ๓ จะมีสุกรพันธุ์แท้ของ
ประชาชนอยู่ ๓๐ คู่ ปีที่ ๒ ขยายออกไปเป็น

๒๐ คู่ รวมกับของราชการจำหน่ายออกไป
เพิ่มอีก ๓๐ คู่ รวมเป็น ๓๐ คู่ ปีที่ ๓ จะเป็น
๗๐ คู่ ปีที่ ๔ จะเป็น ๓๕๐ คู่ และปีต่อ ๆ
ไปจะเป็น ๓๓๐,๖๓๐ ๆ ๓๓๐ ในปีที่ ๓๐ จะ
เป็น ๓๐,๖๓๐ คู่ ในปีที่ ๓๕ จะเป็น ๓๒๗,
๖๗๐ คู่ และปีที่ ๔๐ จะเป็น ๓๐,๔๘๕,๗๕๐
คู่ หรือ ๒๐,๘๗๑,๕๐๐ ตัว (ปริมาณสุกร
ทั้งประเทศเพียง ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตัว) หรือจะ
ลองคิดเล่น ๆ อีกที่หนึ่งว่า ในจำนวนประ-
ชาชนที่ได้รับสุกรพันธุ์แท้ไปนั้นเพียง ๓๐ %
ที่ผลิตได้ภายใน ๒๐ ปีจะมีสุกรพันธุ์แท้ถึง
๓,๑๔๕,๗๒๕ ตัว ซึ่งใกล้เคียงกับจำนวนที่
อยู่ทั้งประเทศ หมายถึงว่าปัจจุบันนี้ไม่มีสุกร
พันธุ์พื้นเมืองเหลืออยู่แล้ว แต่ขอเท็จจริงทาง
ราชการจำหน่ายพันธุ์แท้ออกไปมากกว่าจํา-
นวนดังกล่าวหลายเท่า ถึงกระนั้นปัจจุบัน
สุกรของประเทศก็ยังเป็นสุกรพันธุ์พื้นเมืองอยู่มาก
ครึ่ง นอกนั้นเป็นลูกผสม กับสุกรพันธุ์แท้
ภายใต้การดำเนินงานของทางราชการ ประ-

มาณ ๓,๐๐๐ ตัว เท่านั้น

เหตุที่เป็นเช่นนี้ ก็เนื่องมาจาก เหตุหลายประการด้วยกัน กล่าวคือ ราษฎรที่ได้อพยพไป แล้วยังทำการเลี้ยงภายใต้ภาวะตามบุญตามกรรมบ้าง เติงในสภาพสุกรขุนชาย คือ มีเรือนโรง คอกเล็กกักขังและให้อาหาร เหมือนกับการเลี้ยงสุกรขุนที่ประชาชนคนไทย อดบ้าง สุกรพันธุ์แท้เหล่านี้ก็ไม่สามารถให้ลูก หรือขยายพันธุ์ ออกไปได้ ตามความเป็นจริงแล้วจะเป็นสุกรพันธุ์ไหน ๆ ไม่ว่า พันธุ์พื้นเมืองหรือพันธุ์แท้ หากเลี้ยงในสภาพอย่างที่ถูกกล่าวไว้ จะไม่สามารถขยายพันธุ์ ได้ทั้งนั้น โดยปกติลูกสุกรที่คนไทยเรานำมาเลี้ยง ขุนในสภาพกักขัง กินเศษอาหารและรำเท่าที่เป็นมาแล้วนั้น ได้มาจากแม่สุกรที่เลี้ยงปล่อยตามท้องทุ่ง ใต้ถุนบ้าน ตามชนบท ชายป่า แม่สุกรเหล่านี้เอง ดันรจนชวนขยายหาอาหารที่จำเป็นแก่การสืบพันธุ์ จากธรรมชาติ หรือจากท้องไร่ท้องนาอันเอง และในสภาพแร้นแค้น พอประทะประทัง ไม่ให้คูนัย พันธุ์ไป ตามสัญญาชาติญาณของสัตว์มีชีวิตเท่านั้น ถ้าเป็นการเลี้ยงในที่ดินใหม่ หน้อยไม่เคยเลี้ยงสุกรมาก่อน ก็ให้ผลตดน้อย ถ้าเลี้ยงซ้ำที่นาน ๆ ก็ให้ผลตดตดง และต้องเลิกเลี้ยงไป ต้องอพยพ การเลี้ยง เช่นเดียวกับพวก กสิกร ที่ทำไร่เลื่อนลอย ถางป่าใหม่เรื่อยไป ซึ่ง

จัดอยู่ในจำนวนปล้นทรัพย์ากรธรรมชาติเช่นเดียวกัน วิธีการเลี้ยงแบบที่ถูกกล่าวมานี้ ได้ผลเพียงครึ่งเดียว และอยู่ในลักษณะเบียดเบียนสัตว์ คือคอยและหวังที่จะเก็บผล (ลูกสุกร) อย่างเดียว อาหารให้เพียงเล็กน้อย ลูกสุกรที่ขายไปให้ผู้ที่ทำการเลี้ยงขุนดังตลาดนั้น ได้ อาหารจำเป็น แก่ชีวิต แร่และ วิตามิน จากธรรมชาติมากพอสำหรับตัวเอง เมื่อได้อาหารแบ่ง (ปลายข้าวและรำ) เพิ่มขึ้น จึงเจริญเติบโตดังตลาดได้ แต่ไม่สามารถสืบพันธุ์ได้อีก สุกรพันธุ์แท้เมื่อนำไปเลี้ยงในสภาพเช่นเดียวกับสุกรขุน ก็จะเกิดผลเช่นเดียวกัน คือไม่สามารถขยายพันธุ์ ออกไปได้ ไม่เป็นสัตว์ เป็นสัตว์ผสมไม่คิด ผสมคิดให้ลูกน้อย ผสมคิดให้ลูกอ่อนแอและตายในภายหลัง ไม่สามารถ ขยาย พันธุ์ ออก ไปได้ แม้เพียงจาก ๑ คู่เป็น ๒ คู่ ดังได้กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะขาดความรู้ ในเรื่อง อาหาร เป็น อันดับ แรก เรือนโรงไม่ถูกลักษณะเป็นอันดับสอง และความรู้ในเรื่องการผสมพันธุ์ เป็นอันดับสาม จากข้อเท็จจริง และเหตุผลตามที่ ได้กล่าวมาแล้ว ทางราชการเห็นว่าหากยังคง ดำเนินการตามที่เป็นมาแล้ว โอกาสที่จะ บำรุงพันธุ์ สุกร ให้ดีขึ้นนั้น ไม่มีทางที่จะ ดำเนินหรือสำเร็จได้อย่างช้ำมาก และด้วยความร่วมมือของ เอฟ เอ ไอ ส่งผู้เชี่ยวชาญ

ชาวเดนมาร์กมาช่วยเหลือ ได้ร่วมกับราช
 การกรมปลัดศุภ จัสดวงแผนการบำรุงพันธุ์
 สุกกรชน โดยมีหลักการให้การผลิตเป็น
 หน้าที่ของประชาชนเอง ทางราชการจัดทำ
 เฉพาะด้านการค้นคว้าหาความรู้ให้แก่ราษฎร
 และควบคุม การ บำรุง พันธุ์ ให้ เป็น ไปตาม
 แผนที่ตั้งไว้ พร้อมทั้งช่วยทดสอบในการ
 คัดเลือกพันธุ์เท่านั้น โครงการนี้เรียกว่า
 “ศูนย์บำรุงพันธุ์ สุกกร” ซึ่งได้นำหลักการ
 และกฎเกณฑ์ที่วางไว้ สำหรับ โครงการนี้มา
 ใช้ข้างล่างนี้แล้ว ตามโครงการนี้ หมาย
 ความว่า ผู้ที่จะ ทำการเลี้ยงสุกร พันธุ์ แท้เพื่อ
 การผสม และขยายพันธุ์สำหรับเป็นสัตว์พันธุ์
 แล้ว จะต้องดำเนินการภายใต้การควบคุม
 ของเจ้าหน้าที่กรมปลัดศุภ โดยเฉพาะ จัดเป็น
 อาชีพสาขาหนึ่งของกรเลี้ยงสุกร การบำรุง
 พันธุ์ สุกกรนี้ ในต่างประเทศที่เจริญในด้านการ
 เลี้ยงสุกรได้จัดทำขึ้นในทำนองคล้ายกันนี้ จัด
 ควบคุมโดยสมาคมสัตว์พันธุ์บ้าง รัฐบาลบ้าง
 และสหพันธ์ โรงฆ่าสัตว์บ้าง ตามความเหมาะ
 สมของประเทศ และการศึกษาของประชาชน
 ในประเทศนั้น ๆ

ศูนย์บำรุงพันธุ์สุกรในอุปการะของ
 รัฐบาลคืออะไร

ศูนย์บำรุงพันธุ์ สุกกรในอุปการะของรัฐ-
 ชาติ (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า ศ.ส.ร.) คือองค์

การซึ่งรัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม
 การเลี้ยงสุกรในประเทศไทย องค์การนี้
 ประกอบด้วยผู้เลี้ยงสุกรรายบุคคลซึ่งยินยอม
 ปฏิบัติ ตาม หลัก เกณฑ์ ที่รัฐบาล จัด วางไว้
 และ บุคคลเหล่านี้ จะได้รับ ประกาศ นียบัตร
 แต่งตั้งว่าเป็นผู้บำรุงพันธุ์ สุกกรในอุปการะของ
 รัฐบาล (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า ผ.บ.ร.) เป็น
 เครื่องตอบแทนตลอดจนสิทธิบางประการใน
 อันที่จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล

วัตถุประสงค์ของ ศ.ส.ร. มีดังนี้

๑. เพื่อเปิดอาชีพใหม่ให้แก่ผู้เลี้ยงสุกรเป็น
 อาชีพหลัก โดยเป็นผู้เลี้ยงผสมพันธุ์ บำรุง
 พันธุ์ของสุกรให้ดีขึ้น มีการทำประวัติสาย
 เดือด และขยายพันธุ์ เฉพาะตัว ที่มีคุณภาพดี
 และสุขภาพสมบูรณ์
๒. เพื่อควบคุมแนะนำผู้เลี้ยงสุกรพันธุ์
 แท้ให้มีการจัดทำสถิติ การผสม การให้
 อาหารและการเลี้ยงสุกร
๓. เพื่อแต่งตั้งให้เป็นตัวอย่างถึงการผสม
 การให้ อาหาร และการ เลี้ยงสุกร ตามแบบ
 อย่างที่ดี ในสภาพของท้องถิ่น ให้อยู่ในแนว
 หลักวิชา

ผู้บำรุงพันธุ์สุกรจะต้องมีคุณสมบัติ
 ประการใดบ้าง

ผู้ประสงค์จะเป็น ผ.บ.ร. ต้องแสดงความ
 สามารถ ให้ เห็น โดย ปฏิบัติ ตาม กฎเกณฑ์

ต่าง ๆ ที่วางไว้สำหรับ ศ.ส.ร. สถานที่เลี้ยง
สุกร ระหว่าง ความ สามารถ จะต้อง ได้รับ
การ ตรวจราคาตาม ที่จะได้ กำหนดไว้ สำหรับ
ศ.ส.ร. ที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว

การ ที่ จะ ได้รับ ความ เห็น ชอบ ให้ เป็น
ผ.บ.ร. นั้น ผู้เลี้ยงสุกรจะต้องอยู่ในระดับ
เหนือกว่า ผู้เลี้ยงสุกร ธรรมดาทั้ง ในการผลิต
การให้อาหารและการดูแลสุกรของตน

ผ.บ.ร. นั้นจะคัดเลือกจากผู้เลี้ยงสุกรซึ่ง
แสดง ความ สนใจยิ่ง ในการเลี้ยงสุกร มาก่อน
และ เป็นผู้ สามารถ เก็บรักษา สถิติ ที่ จำเป็น
สำหรับสัตว์ที่ ใช้ผลิตพันธุ์ ซึ่งก็ย่อมจะ
ได้แก่ผู้เลี้ยงซึ่งปฏิบัติงานโดยใกล้ชิดกับสัตว์
และอาศัยการผลิตหรือการเลี้ยงสุกรเพื่อการ
ค้ารังชีพ การคัดเลือก ผ.บ.ร. นี้จะได้พิจารณา
ให้แก่ผู้เลี้ยง ในสถานที่ เป็น ย่านกลางซึ่ง
จะให้ประโยชน์จากการแสดงเป็นตัวอย่างแก่
ผู้เยี่ยมชมได้มากที่สุด แต่ขอให้มีโคกติดกัน
ผู้หนึ่ง ผู้ใด ใน สถานที่ แห่งอื่น ซึ่งอาจ ปฏิบัติ
ตามข้อกำหนดทั้งหมดได้

สิทธิของ ผ.บ.ร.

เท่าที่งบประมาณจะอำนวย ผู้รับประ-
การศันยบัตร ผ.บ.ร. แต่ละคนพึงได้รับสิทธิ
ดังต่อไปนี้จากรัฐบาล

๑. ในปีหนึ่ง จะได้ เชิญให้ เข้า ประชุม
ของชาติ ซึ่งจะให้สิทธิรับเงินทดแทนสำหรับ

ค่าพาหนะเดินทางและเบี้ยเลี้ยงจากรัฐบาล

๒. จะได้รับรางวัล ๓๐๐ บาท สำหรับ
แม่สุกรแต่ละแม่ ที่ได้รับการรับรองแล้ว และ
รางวัลในเรื่องการจัดการดี การคัดเลือกพันธุ์
ดี ความสามารถในการผลิตลูกสุกรของแม่
สุกรของฝูงดี อีกประเภทละ ๓ รางวัล รางวัล
ที่ ๑ เงิน ๕๐๐ บาท รางวัลที่ ๒ เงิน ๓๐๐
บาท และรางวัลที่ ๓ เงิน ๑๐๐ บาท ของ
คะแนนตัดสินทุก ๆ ปี

๓. จะได้รับสัมมุขบัญญัติและแบบฟอร์มที่
จำเป็นสำหรับเก็บรักษาสถิติโดยไม่คิดมูลค่า

๔. จะได้รับ คำแนะนำ ด้านวิชาการจาก
กรมปศุสัตว์โดยตลอด

กฎสำหรับ ศ.ส.ร.

การที่จะได้รับประกาศนียบัตร เป็น ผ.บ.ร.
จะต้องปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้

๑. ต้องเลี้ยง สุกร ไว้ ในภาวะ ที่ถูกต้อง
ด้วยสุขลักษณะ

๒. ต้อง ใช้ อาหาร ที่ถูกต้อง ตามความ
ต้องการของร่างกาย และมีคุณภาพดี

๓. สถานที่เลี้ยง แต่ละแห่ง จะเลี้ยงสุกร
ได้เพียงพันธุ์เดียวและไม่ยอมให้ผสมข้ามพันธุ์

๔. ศ.ส.ร. แห่งหนึ่ง ๆ จะต้องเลี้ยงแม่
สุกรที่ได้รับการรับรองแล้วอย่างน้อยสามแม่
และพ่อสุกรที่ได้รับการรับรองแล้ว ๑ ตัว

๕. สุกร พันธุ์ ทุกตัว จะต้อง ได้รับ การ

บันทึกคุณสมบัติและคะแนนโดยคณะกรรมการ-
การตัดสิน คราวออกไปตรวจ เข้มแต่ครั้ง
ตุกรที่ใดเต็มที่แล้วแต่กรรมการตัดสินไม่เห็น
ชอบ ที่จะให้ ใช้ทำพันธุ์ จะต้องไม่ ใช้ ในการ
ผสมต่อไป

๖. ตุกรทุกตัวต้องทำ เครื่องหมายขติบ
ใบหูตาม วิธีการ ที่ กำหนด เมื่อเกิด มาแล้วมี
อายุไม่เกินหนึ่งสัปดาห์

๗. ต้องจัดทำสถิติของตุกรที่ ใช้ทำพันธุ์
ทุกตัวไว้ตามแบบสถิติของฝูง ซึ่งคณะกรรมการ
การจัดวางแบบไว้

๘. ต้องเก็บและรักษาสถิติการผสมและ
การคลอดทั้งหมดไว้

๙. ออกทะเบียนประวัติพันธุ์ ให้แก่
ตุกรทุกตัวที่จำหน่ายไปเป็นตุกรพันธุ์

๑๐. เก็บ และรักษา สถิติของ ตุกรทุกตัว
ที่จำหน่ายไปจาก ศ.ต.ร. รวมทั้งนามและ
ตำบลที่อยู่ของผูซอ วันซอชาย ฯลฯ

๑๑. ไม่ยอมให้มีการผสมใกล้ชิดระหว่าง
ญาติ เช่นพ่อแม่กับลูก และระหว่างพี่น้อง
เลือดเดียวกัน

๑๒. จะขายตุกรที่ปกติ และสมบูรณ์ดี
เท่านั้น เพื่อการผสมพันธุ์

๑๓. ถ้ามีโรคระบาดเกิดขึ้นในฝูง ต้อง
รายงานให้เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ที่อยู่ ใกล้ที่สุด
ได้ทราบโดยทันที และหยุดขายตุกรพันธุ์
ทันทีจนกว่าสัตวแพทย์จะได้ตรวจรับรองแล้ว

ว่าฝูงตุกรนั้นปลอดโรค

๑๔. ถ้ามี โรคแท้งหรือโรคระบาดเกิดขึ้น
ในท้องที่ ห้ามมิให้พ่อตุกรของศูนย์ทับแม่
ตุกรของผู้อื่น

๑๕. ยินยอม ให้ ผู้เลี้ยง ตุกร ที่ สนใจ ได้
เยี่ยมเยียนดูงานใน ศ.ต.ร.

๑๖. การ ทดสอบ เรื่อง โรคแท้ง ในฝูงจะ
ต้องปฏิบัติการปีละครั้งหรือมากกว่าก็ได้ตาม
คำสั่งของกรมปศุสัตว์ และฆ่าทำลายตัวที่
แสดงอาการเป็นโรคทันทีภายใน ๓ สัปดาห์
แล้วจัดส่งใบหูไปให้สัตวแพทย์จังหวัด

๑๗. ตุกร ทุกตัว จะต้อง ได้รับ ฉีดวัคซีน
ป้องกันอหิวาต์ตุกรเมื่อหย่านมและต่อ ๆ ไป
ตามอายุการคุมโรคของวัคซีน

การจัดตั้ง ศ.ต.ร.

แผนกสัตว์เด็กก่อตั้งเตรียมการเลี้ยงสัตว์
กรมปศุสัตว์ เป็นผู้ดำเนินงาน โดยมีหน้าที่

๑. จัดตั้ง ตั้งการและให้คำแนะนำแก่
ศ.ต.ร.

๒. เก็บ รักษา สถิติการ ผสม ตุกร ของ
ศ.ต.ร.

๓. พิมพ์คำแนะนำ กิจการของ ศ.ต.ร.
ให้ผู้มาเยี่ยมที่สนใจ

๔. รายงานผล ประจำปี จาก ศ.ต.ร.
พร้อมทั้ง ขอความ เกยวกับ คะแนน ซึ่งผู้เลี้ยง
ได้รับเป็นรายบุคคล

๕. จัดทำทะเบียนฝูง สำหรับชนบททะเบียน
ผู้กรมที่มีคุณสมบัติ ถูกต้องตามกฎหมายการ
ชนบททะเบียน

๖. จัดให้มีการประชุมประจำปี สำหรับ
ผู้บำรุงพันธุ์ผู้กรมในอุปการะของรัฐบาต

๗. เจ้าหน้าที่ ๆ เกี่ยวข้องจะได้ ออก
ตรวจ ศ.ส.ร. อย่างน้อยปีละสองครั้ง ใน
ระยะไม่น้อยกว่าห้าเดือน และไม่เกินกว่า
เจ็ดเดือนต่อครั้ง เจ้าหน้าที่ดังกล่าวถือเป็น
“คณะกรรมการตัดสิน”

สัตว์แพทย์ท้องถิ่นที่จะได้เป็นที่ปรึกษาประจำ
ในเรื่องโรคของสุกร

กฎสำหรับการตรวจ ศ.ส.ร.

วัตถุประสงค์ของการ ตรวจ ของคณะ-
กรรมการตัดสินคือ

ก. ให้คำแนะนำแก่ผู้เลี้ยง ใน บรรดา
ปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับผู้กรม

ข. ให้เป็นที่ แน่ว่าได้ ปฏิบัติ ตามกฎ-
เกณฑ์ต่าง ๆ ที่ว่าไว้สำหรับ ศ.ส.ร.

ค. พิจารณา ตัดสิน แม่ และ พ่อ ผู้กรมที่
เติบโต ทุกตัว ตามแบบ บัตรให้ คะแนน ว่ามี
ความเหมาะสมแก่การเป็นผู้กรมพันธุ์หรือไม่

ง. ประเมินคุณค่าของ ศ.ส.ร. แต่ละ
แห่งอาศัยหลักห้าประการดังจะได้กล่าวต่อไป
เพื่อตัดสินความเหมาะสมแก่การเป็น ผ.บ.ร.
ตามหลักเกณฑ์ของ ศ.ส.ร. หรือไม่ โดยถือ

การให้คะแนนในหัวข้อทั้ง ๕ ข้อ ๆ ละ ๒๐
คะแนน

๑. การผสมและการจัดทำสถิติ (Breeding
Program and Recording)

๒. สถานที่และเรือนโรง (Pasture and
Housing)

๓. อาหาร และการให้อาหาร (Feed
and Feeding)

๔. การคัดเลือกสัตว์พันธุ์ (การคัดเลือก
ไว้ทำพันธุ์ + ลักษณะรูปร่างสัตว์พันธุ์)

(Selection and Judging Scores)

๕. ความ สามารถในการ ผิดิต ลูกผู้กรม
ของแม่ผู้กรม (Fecundity)

ในการที่จะได้ประกาศนียบัตรเป็น ผ.บ.ร.
จะต้องได้ คะแนน รวม อย่าง น้อย ที่ สุด ๖๐
คะแนน และจะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่า
๑๒ คะแนน สำหรับหัวข้อแต่ละข้อ ดังกล่าว
แล้ว

๑. ในการพิจารณาตัดสินการผสมและการ
จัดทำสถิตินี้ จะต้องพิจารณาถึงคุณ
สมบัติของเจ้าของในฐานะของผู้ผสม เช่น
แผนของการผสม สถิติเก็บรักษาไว้เรียบร้อย
และถูกต้อง การทำเครื่องหมายสัตว์ ฯลฯ
ผู้กรมที่ให้ลูก ๖ เดือนครอกได้คะแนนเต็ม ๖
คะแนน หากเกิน ๖ เดือนต่อครอก ให้ตัด
คะแนนเดือนที่เกินเดือนละ ๒ คะแนน การ
ผสมถูกต้องคะแนนเต็ม ๔ คะแนน ผิดผิด

พลาดคัดตัวละ ๒๒ กระเนน ผัดมดิดอายุใน
 ครั้งแรกคัดตัวละ ๒๒ กระเนน การทำบันทึก
 กระเนนเต็ม ๓๐ กระเนน บันทึกไม่ทันเวลา
 คัด ๓ กระเนน บันทึกผิดพลาดคัดแห้งละ
 ๒๒ กระเนน

๒. กระเนนของสถานที่และเรือนโรงนั้น
 รวมถึง ลักษณะ และความเป็นระเบียบเรียบร้อย
 ร้อยละอาดหมคจดของเรือนโรง ความเหมาะสม
 ดมสำหรับเป็นที่อาศัยของสัตว์ ความสะดวก
 ในการปฏิบัติงานรวมถึงทุ่งหญ้าที่ใช่เพียงว่า
 ถูกต้องตามลักษณะที่จะไม่เป็นเหตุทำให้
 สัตว์มีสุขภาพเสื่อมโทรม

๓. เมื่อจะให้กระเนน เกี่ยวกับ อาหาร
 และกรให้อาหารนั้น ควรพิจารณาเป็น
 พิเศษด้วย ว่าอาหารที่ให้นั้นผัดมดิดถูกต้องตาม
 ส่วนของ แบริ่ง โปรตีนดี ไขมันดีและแร่
 ธาตุตามความต้องการของสัตว์หรือไม่ แต่ก
 ็อนุโตมิให้ในด้านเศรษฐกิจ และชนิดอาหาร
 ที่อาจหาได้ในท้องถิ่น ๆ หนึ่งที่หนึ่งจะต้อง
 พิจารณาร่วมในการให้กระเนนด้วยก็คือ วิธี
 ปฏิบัติในการให้อาหาร เช่น ความสม่ำเสมอ
 ในการปฏิบัติงาน คุณภาพและลักษณะ
 ของ อาหาร รวมถึง ความได้ ละเอียด ของน้ำ
 ดื่ม ฯลฯ

๔. กระเนนสำหรับการคัดเด็กสัตว์พันธุ์
 สุกจะได้รับการคัดสรร เป็นรายตัว ตามกฎ-
 เกณฑ์ ที่วางไว้ สำหรับกรรมการ คัดสรรสุก

พันธุ์ (กระเนนเต็ม ๑๐๐ กระเนน) กระเนน
 เติบโตของสุกทรงศูนย์ ๆ (จำนวนตั้งแต่ ๓ ตัว
 ขึ้นไป) ดัดลงให้เหลือกระเนนเต็มเพียง ๒๐
 กระเนน (โดยหารด้วย ๕) แล้วรวมกับ
 กระเนนความสามารของ ผ.บ.ร. ในการคัด
 เด็กสัตว์ไว้ทำพันธุ์ กระเนนเต็ม ๒๐ กระเนน
 แล้ว เติบโต เป็นกระเนน สำหรับ การ คัดเด็ก
 สัตว์พันธุ์

๕. การคัดสรรความสามารถในการผลิต
 ลูกของแม่สุก ให้กระเนนโดยพิจารณาจาก
 ๓ หัวข้อด้วยกัน คือ ข้อแรกเกี่ยวกับจำนวน
 ลูกที่เกิดและหย่านม (อายุ ๘ สัปดาห์) โดย
 มีกระเนนเต็ม ๒๐ กระเนน ข้อ ๒ เกี่ยวกับ
 ความสม่ำเสมอ ของลูก สุกใน ครอก นั้น ๆ
 และข้อ ๓ พิจารณาในเรื่องน้ำหนักของครอก
 แต่ละครอก ว่าครอกใดมีน้ำหนักสูงกว่าผล
 เติบโต ของครอก ขนาด เดียวกัน ในปี หนึ่งมาก
 น้อยเพียงใด

ขั้นแรกทำการให้กระเนนจำนวนลูกที่เกิด
 และหย่านมตามหลักการให้กระเนนการให้ลูก
 ของแม่สุกเป็นรายครอก ผลรวมของกระเนน
 เกิดและหย่านม เป็นกระเนนความ สามารใน
 การ ผลิตลูก ของ ครอก ในกรณี ที่ลูก สุกมี
 จำนวนเกิน ๑๕ ตัว ในครอกหนึ่งนั้นมิให้
 พิจารณา แต่ละครอกบางครอก ซึ่งคณะกรรมการ
 การคัดสรรเห็นว่าผิดปกติให้งดเลี้ยง ผลของ
 กระเนนน ใช้เป็นหลัก พิจารณา คัด เพิ่ม ใน

อาชีพการเลี้ยงสุกรพันธุ์แท้

ข้อต่อไปคือเรื่องความสม่ำเสมอและน้ำหนักครอก การพิจารณาเรื่องความสม่ำเสมอของลูก แต่ละครอก ถ้อยเปอร์เซ็นต์มากน้อยของความผิดพลาดเกิดขึ้นมาตรฐานของผลเฉลี่ย

(SEM X 100)

เป็น หัก ถ้อย หัก เพิ่ม ดค

M
คะแนนคงน

ความผิดพลาดเกิดขึ้น	๐.๐ — ๒.๕ %	เพิ่ม	๒	คะแนน
„	๒.๕ — ๓.๐ %	„	๑ $\frac{๑}{๒}$	„
„	๓.๐ — ๔.๐ %	„	๑	„
„	๔.๐ — ๖.๐ %	„	๑ $\frac{๑}{๒}$	„
„	๖.๐ — ๘.๐ %	+	๐	„
„	๘.๐ — ๑๐.๐ %	ตัด	๑ $\frac{๑}{๒}$	„
„	๑๐.๐ — ๑๓.๐ %	„	๑	„
„	๑๓.๐ — ๑๖.๐ %	„	๑ $\frac{๑}{๒}$	„
„	๑๖.๐ — ๒๐.๐ %	„	๒	„

การพิจารณาเรื่องน้ำหนักของครอกนั้น ครอกทุกครอกที่มีขนาดครอกเท่ากันของพันธุ์เดียวกัน ครอกที่มีน้ำหนักสูงกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของครอกขนาดนั้น พันธุ์นั้น ในปีนั้น ทุกๆ น้ำหนัก ๕ กิโลกรัม ที่สูงกว่าเพิ่มให้ ๑ คะแนน การเพิ่มแต่ละครั้งจะต้องไม่เกิน ๒๐

คะแนน คะแนนที่เกินตัดออก คะแนนดังกล่าวนี้เป็นคะแนนความ สามารถการผลิต ลูกของครอก ผลเฉลี่ยจากคะแนนทุกครอกของแม่ เป็นคะแนนความ สามารถของแม่ ผลเฉลี่ยจากคะแนนของแม่สุกรทั้งหมดในฝูงจึงจะถือเป็นคะแนนความสามารถในการผลิตลูกของฝูง

คะแนนการให้ลูกของแม่สุกรนั้นต่อหลักคังน

เมื่อแรกเกิดมีลูกสุกร

เมื่อหย่านมมีลูกสุกร

อย่างน้อย	๓๒ ตัว	ให้	๓๐	คะแนน
อย่างน้อย	๓๑ ตัว	ให้	๙	คะแนน
อย่างน้อย	๓๐ ตัว	ให้	๘	คะแนน
อย่างน้อย	๙ ตัว	ให้	๗	คะแนน

อย่างน้อย	๓๐ ตัว	ให้	๓๐	คะแนน
อย่างน้อย	๙ ตัว	ให้	๙	คะแนน
อย่างน้อย	๘ ตัว	ให้	๘	คะแนน
อย่างน้อย	๗ ตัว	ให้	๗	คะแนน

อย่างน้อย	๘	ตัว	ให้	๖	คะแนน	อย่างน้อย	๖	ตัว	ให้	๖	คะแนน
อย่างน้อย	๗	ตัว	ให้	๕	คะแนน	อย่างน้อย	๕	ตัว	ให้	๕	คะแนน
อย่างน้อย	๖	ตัว	ให้	๔	คะแนน	อย่างน้อย	๔	ตัว	ให้	๔	คะแนน
อย่างน้อย	๕	ตัว	ให้	๓	คะแนน	อย่างน้อย	๓	ตัว	ให้	๓	คะแนน
อย่างน้อย	๔	ตัว	ให้	๒	คะแนน	อย่างน้อย	๒	ตัว	ให้	๒	คะแนน
อย่างน้อย	๓	ตัว	ให้	๑	คะแนน	อย่างน้อย	๑	ตัว	ให้	๑	คะแนน
ต่ำกว่า	๓	ตัว	ให้	๐	คะแนน	ต่ำกว่า	๑	ตัว	ให้	๐	คะแนน

คะแนนรูปลักษณะของสุกร

รายละเอียด	คะแนนเต็ม
ลักษณะทั่วไป ๓๖ คะแนน	
ขนาด ตามพันธุ์ตามอายุ	๕
รูปร่าง ยาวได้สัดส่วนแข็งแรง	๑๐
สุขภาพ สัมบูรณ์ผิวตั้งไม่หย่อนยาน	๖
คุณภาพ แสดงลักษณะเนื้อดี ไม่มีส่วนหย่อนยานที่คอที่แพ้งที่เตงตะโพก	๑๐
ท่าทาง แข็งแรง ยืนสง่า สัมลักษณะสัดส่วน	๕
หัวและคอ ๘ คะแนน	
จุมก ขนาดพอเหมาะ งามเรียบ หน้ากว้าง ตาแจ่มใส ขากรรไกร	
ไม่หย่อนยาน งาม หู บางขณะเอียง คอยาวพอเหมาะรับกับไหล่	๘
ท่อนหน้า ๑๒ คะแนน	
ไหล่ รับกับคอ โค้งจากด้านข้าง แคบกว่าหลัง ไม่บุบที่ไหล่	๕
หน้าอก กว้างเต็ม ช่องระหว่างขาพอเหมาะ ไม่มีเนื้อย้อยที่แพ้ง	๕
ซี่โครง ยาว โค้ง ฝาเข้าออกสะดวก	๕
หลัง ๑๒ คะแนน	
กว้างตลอดถึงบนเอว โค้งแข็งแรง	๑๒

๕. แม่ของสุกรที่เกี่ยวของจะต้องคลอด
 ลูกเฉลี่ยอย่างน้อย ๘ ตัว และรอดอยู่จน
 ถึงคราวหย่านมเฉลี่ย ๖ ตัว ถ้าความชื้น
 ไม่อาจสืบได้จากแม่สุกรเกินกว่า ๓ ครอก
 แล้ว ข้อกำหนดนี้จะต้องสืบไปถึงรุ่น ย่า ยาย
 ทั้งสองฝ่าย คณะกรรมการตัดสินมีอำนาจ
 ชะขาดว่าลูกสุกรครอกใดผิดปกติและคัดออก

๖. สุกรที่จะได้รับการรับรองนั้นจะต้อง
 มีนมอย่างน้อย ๓๒ เต้า

กฎสำหรับการขันทะเบียน
 ในสมุดทะเบียนฝูง
 การขันทะเบียนในสมุดทะเบียนฝูง จะ
 ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดต่อไปนี้

๑. สุกรนั้น จะต้องเป็นสุกรที่ได้รับการ
 รับรอง และต้องมีลูกที่ได้รับการ รับรองแล้ว
 เช่นเดียวกัน

๒. คะแนนของสุกรเกี่ยวกับรูปลักษณะ
 จะต้อง เท่ากัน หรือ มากกว่า ส่วน เฉลี่ย ของ
 คะแนนทั้งหมดของเผ่าพันธุ์ (ผลคะแนนของ
 สุกร พันธุ์ ที่มี อยู่ ทั้งหมด แต่ ๑ พันธุ์ จะ ต้อง
 เฉลี่ยเป็นรายปี)

๓. แม่สุกรเฉลี่ยแล้วจะต้องให้ลูกอย่าง
 น้อยเมื่อหย่านมครอกละ ๘ ตัว สำหรับครอก
 ปกติทั้งหมด แม่สุกรที่มีลูกไม่เกินกว่า ๓
 ครอก และพ่อสุกรนั้น ข้อกำหนดเหล่านี้
 ก็นับไปถึงแม่ของสุกรที่เกี่ยวของ.

การที่คนเราชอบของแท้คนแท้ ก็เพราะว่าของแท้คนแท้ก็ย่อมมีประสิทธิภาพเต็มตัว
 อำนาจผลประโยชน์แก่เราได้เต็มที่ ตรงกันข้าม ของเก๊ คนเก๊ อำนาจประโยชน์ไม่ได้ หรือ
 ได้ก็ไม่เต็มที่ โดยเฉพาะคนเก๊ มีแต่อยากจะเป็นโน่นเป็นนี่กับเขา แต่ครั้นได้เป็นเข้าจริง
 ก็ทำงานไม่ได้สมกับที่เป็น เมื่อทำไม่ได้ ก็ต้องเสีย งานก็เสีย คนก็เสีย เพราะฉะนั้น ผู้
 บำเพ็ญดีจะ ต้องพยายามปฏิบัติงานให้ได้สมกับที่ตนเป็น ถ้าทำไม่ได้ก็อย่าเป็น ไปหาที่เขา
 ทำได้ดีกว่า จะได้ไม่เป็นคนเก๊.

พ.อ. ปิ่น มุกทุกันต์
 จากภาคเรอนชนใน หน้า ๗๑